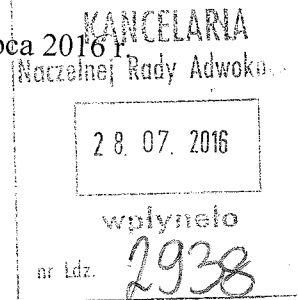

ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski
GMS 258-173-221/16

Warszawa, dnia *25* lipca 2016 r.

Prezes
Naczelnej Rady Adwokackiej
Pan Andrzej Zwara

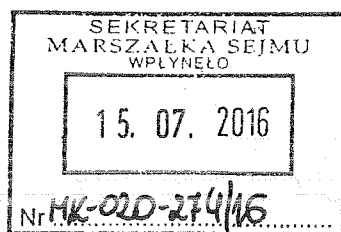
Szanowny Panie Prezesie

Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję – w trybie art. 58 pkt 9 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2015 r., poz. 615 ze zm.) - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Paweł Kobyliński), z prośbą o przedstawienie opinii.

Z poważaniem

Warszawa, dnia 14 lipca 2016 r.

Grupa Posłów na Sejm RP
Klubu Poselskiego
.Nowoczesna

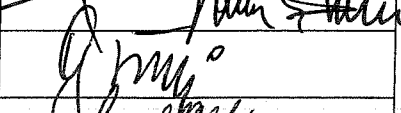

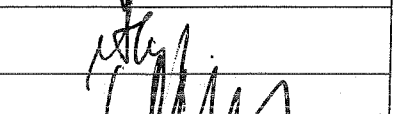
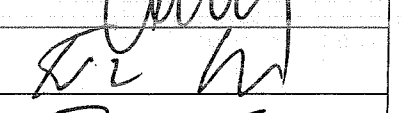
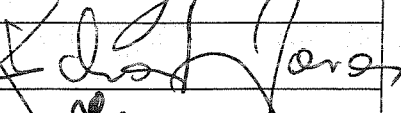
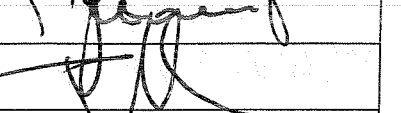
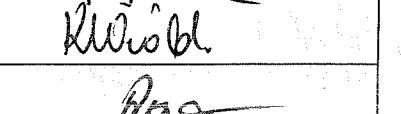
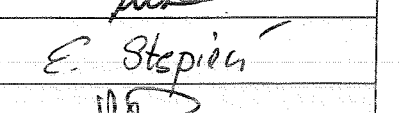
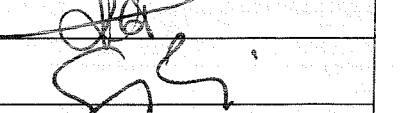
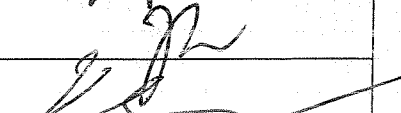
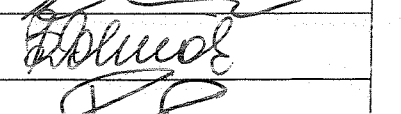

Szanowny Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu, niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upowazniamy pana posła Pawła Kobylińskiego.

Wykaz posłów VIII kadencji Sejmu RP wnoszących projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

L.p.	Imię	Nazwisko	Podpis
1	Elżbieta	Schmidt	
2	Protv	Misio	
3	MIROSKAN	SUCHON	
4	Gregor	Trupa	
5	Marta	Golbek	
6	Radosław	debych	
7	Adam	Cyrancki	
8	Weronika	Samuel	
9	Kinga	Truskolaska	
10	WITOLD	ZEMBALEWSKI	
11	MICHAŁ	STAJNISKI	
12	PAULINA	HENNING-KLOSKA	
13	ZBIGNIEW	GRYGŁAS	
14	MICHAŁ	JAROS	
15	Jerzy	REYSZTOWICZ	
16	Poet	Kobyluski	
17	Kornelia	Wóblewska	
18	Monika	Rose	
19	Elżbieta	Stepień	
20	Anna	Baszka-Pikowska	
21	Adam	Świątek	
22	Panna	Schering-Ziel	
23	Katarzyna	Librowicz	
24	Barbara	Domiał	
25	Lucy	PK	
26			

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O wysokość straty ze źródła przychodów, poniesionej w roku podatkowym, można obniżyć dochód uzyskany z tego źródła w najbliższych kolejno po sobie następujących piętnastu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty tej straty.”;

2) w art. 22d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy mogą nie dokonywać odpisów amortyzacyjnych od składników majątku, o których mowa w art. 22a i 22b, których wartość początkowa, określona zgodnie z art. 22g, nie przekracza 10.000 zł; wydatki poniesione na ich nabycie stanowią wówczas koszty uzyskania przychodów w miesiącu oddania ich do używania.”;

3) w art. 22e:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli podatnicy nabędą lub wytworzą we własnym zakresie składniki majątku wymienione w art. 22a ust. 1 i art. 22b ust. 1, o wartości początkowej przekraczającej 10.000 zł, i ze względu na przewidywany przez nich okres używania równy lub krótszy niż rok nie zaliczą ich do środków trwałych albo wartości niematerialnych i prawnych, a faktyczny okres ich używania przekroczy rok - podatnicy są obowiązani, w pierwszym miesiącu następującym po miesiącu, w którym ten rok upłynął.”;

¹ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717, z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563, 1644, 1662 i 1863 z 2015 r. poz. 73, 178, 211, 251, 478, 693, 699, 860, 933, 978, 1197, 1217, 1259, 1296, 1321, 1322, 1333, 1569, 1595, 1607, 1688, 1767, 1784, 1844, 1893 i 1925 oraz z 2016 r. poz. 188, 195, 615.

b) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku zaliczenia wydatków na nabycie lub wytworzenie we własnym zakresie składników majątku o wartości początkowej przekraczającej 10.000 zł do kosztów uzyskania przychodów, a następnie zaliczenia tych składników do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych przed upływem roku od dnia ich nabycia lub wytworzenia; w tym przypadku odsetki nalicza się do dnia zaliczenia ich do środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych.”;

4) w art. 22f ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpisów amortyzacyjnych dokonuje się zgodnie z art. 22h-22m, gdy wartość początkowa środka trwałego albo wartości niematerialnej i prawnej w dniu przyjęcia do użytkowania jest wyższa niż 10.000 zł. W przypadku gdy wartość początkowa jest równa lub niższa niż 10.000 zł, podatnicy, z zastrzeżeniem art. 22d ust. 1, mogą dokonywać odpisów amortyzacyjnych zgodnie z art. 22h-22m albo jednorazowo - w miesiącu oddania do użytkowania tego środka trwałego lub wartości niematerialnej i prawnej, albo w miesiącu następnym.”;

5) w art. 22g ust. 17 otrzymuje brzmienie:

„17. Jeżeli środki trwałe uległy ulepszeniu w wyniku przebudowy, rozbudowy, rekonstrukcji, adaptacji lub modernizacji, wartość początkową tych środków, ustaloną zgodnie z ust. 1, 3-9 i 11-15, powiększa się o sumę wydatków na ich ulepszenie, w tym także o wydatki na nabycie części składowych lub peryferyjnych, których jednostkowa cena nabycia przekracza 10.000 zł. Środki trwałe uważa się za ulepszone, gdy suma wydatków poniesionych na ich przebudowę, rozbudowę, rekonstrukcję, adaptację lub modernizację w danym roku podatkowym przekracza 10.000 zł i wydatki te powodują wzrost wartości użytkowej w stosunku do wartości z dnia przyjęcia środków trwałych do użytkowania, mierzonej w szczególności okresem używania, zdolnością wytwórczą, jakością produktów uzyskiwanych za pomocą ulepszonych środków trwałych i kosztami ich eksploatacji.”;

6) w art. 22k ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Przy określaniu limitu, o którym mowa w ust. 7, nie uwzględnia się odpisów amortyzacyjnych od nieprzekraczającej 10.000 zł wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 22f ust. 3.”,

7) w art. 30c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Podatek dochodowy od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej uzyskanych przez podatników, o których mowa w art. 9a ust. 2 lub 7, z zastrzeżeniem art. 29, 30 i 30d, wynosi 15% podstawy obliczenia podatku.”.

Art. 2. Do podatników, których rok podatkowy rozpoczął się i nie zakończył się przed dniem 1 stycznia 2017 r., do końca tego roku podatkowego stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

1.1. Możliwość rozliczania straty podatkowej w ciągu 15 lat podatkowych

Art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 361 z późn. zm.) – zwaną dalej ustawą stanowi, że stratę podatkową można rozliczać w ciągu najbliższych kolejno po sobie następujących pięciu latach podatkowych, z tym że wysokość obniżenia w którymkolwiek z tych lat nie może przekroczyć 50% kwoty straty. Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zakłada wydłużenie tego okresu do lat 15, co w konsekwencji umożliwi osobom prowadzącym działalność zarobkową rozliczanie straty podatkowej w dłuższym okresie ponoszonych kosztów, które przewyższają uzyskiwane dochody.

1.2. Zwiększenie limitu odpisu amortyzacyjnego do 10.000 zł

Obecnie obowiązujący limit odpisu amortyzacyjnego wynosi 3.500 zł i nie był aktualizowany od 2000 roku, podczas gdy w tym samym czasie skumulowana inflacja wyniosła 43%. Stąd konieczne staje się podwyższenie tej kwoty do wysokości 10.000 zł. Sytuacja ta sprawi, że zmiana kwoty odpisu amortyzacyjnego wypełni system zachęt inwestycyjnych dla osób prowadzących działalność zarobkową.

1.3. Zmniejszenie stawki podatku liniowego do 15%

Zgodnie z art. 30c ustawy, podatek dochodowy od dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej lub działów specjalnych produkcji rolnej uzyskanych przez podatników, o których mowa w art. 9a ust. 2 lub 7, z zastrzeżeniem art. 29, 30 i 30d, wynosi 19% podstawy obliczenia podatku.

Proponowana zmiana polega na zmniejszeniu stawki podatku liniowego z 19% do 15%. Należy podkreślić, że obecnie trwają prace legislacyjne nad obniżeniem stawki podatku CIT do 15%, co w konsekwencji sprawia, że pozostanie przy dotychczasowej stawce podatku liniowego, prowadziłyby do uprzywilejowania przedsiębiorców, do których zastosowanie mają regulacje ustawy CIT.

2. Przedstawienie rzeczywistego (faktycznego) stanu w dziedzinie, która ma zostać uregulowana

Pięcioletni okres rozliczania straty podatkowej przewidziany w art. 9 ust. 3 ustawy, tylko w części uwzględnia specyfikę ciągłości prowadzenia działalności zarobkowej, podczas gdy np. w Australii, Niemczech, Szwecji i w Wielkiej Brytanii w ogóle nie obowiązują ograniczenia czasowe w zakresie odliczania strat, natomiast w USA przepisy przewidują dwudziestoletni okres ich rozliczania.

W gestii podatnika jest to, jaka część straty będzie rozliczana w danym roku, jednakże z zastrzeżeniem, że w każdym roku może to być co najwyżej 50% straty. Z tej też przyczyny stratę z danego źródła przychodów można odliczyć najszybciej w ciągu dwóch lat podatkowych. O wysokości odliczenia decyduje poziom dochodu z tego źródła osiągniętego w roku podatkowym i może być co najwyżej równa wysokości dochodu z tego źródła. Ustawodawca nie zawarł w ustawie żadnych regulacji, które odnosiłyby się do kolejności odliczania strat z poszczególnych lat, jednak należy w tym zakresie mieć na względzie krótki pięcioletni termin odliczania straty.

Sytuacja ta sprawia, że w sytuacji znacznego poniesienia kosztów związanych przykładowo z uruchomieniem źródła przychodów oraz uzyskania niskiego dochodu do opodatkowania w danym roku podatkowym, powstanie problem z rozliczeniem straty w pełnej przysługującej wysokości, a w niektórych przypadkach może się zdarzyć, że również w kolejnych pięciu latach strata podatkowa może nie zostać w pełni rozliczona.

W kwestii natomiast amortyzacji, należy podnieść, że w aktualnym stanie prawnym istnieje możliwość zaliczenia bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów w całości wydatku poniesionego przez podatnika na nabycie składników majątku, które mają służyć dłużej niż rok, a których wartość początkowa nie przekracza kwoty 3500 zł. Kwota ta nie była waloryzowana od wielu lat, co może nie stanowić zachęty do podejmowania pozytywnych decyzji w zakresie dokonywania inwestycji.

Wskazaną powyżej wartość początkową określa się obecnie zgodnie z zasadami wynikającymi z art. 22g ustawy. Oznacza to, że w przypadku zakupu składnika majątkowego kwota należna zbywcy powinna być skorygowana o różnice kursowe i wszelkie inne koszty związane z jego zakupem, w tym m.in. koszty transportu, montażu, instalacji, opłat notarialnych, skarbowych i inne. Ustawodawca przewiduje taki sam tryb w zakresie ustalenia wartości początkowej w przypadku wytworzenia składnika majątkowego. Podatnik ma wówczas prawo zaliczyć bezpośrednio do kosztów uzyskania przychodów wydatki poniesione przez siebie w związku z wytworzeniem środka trwałego o ile koszt wytworzenia tego składnika majątkowego, rozumiany jako wartość zużytych rzeczowych składników majątku i wykorzystanych usług obcych, kosztów wynagrodzeń za pracę wraz z pochodnymi i innych dających się zaliczyć do wartości wytworzonych środków trwałych kosztów, nie przekroczy łącznej kwoty 3500 zł.

W zakresie stawki podatku liniowego należy podnieść, że obecnie wynosi ona 19%. Do ostatniej zmiany stawki tego podatku doszło z początkiem 2004 r., kiedy równocześnie doszło do istotnej zmiany poziomu opodatkowania podatkiem CIT, poprzez obniżenie stawki tego podatku z 27% do 19%.

Wybór zastosowania tej formy opodatkowania uzależniony jest od zgłoszenia przez podatnika do właściwego naczelnika urzędu skarbowego do 20 stycznia roku podatkowego. Zaletą opodatkowania dochodów podatkiem liniowym jest stosowanie jednej stawki podatku niezależnie od tego, ile przedsiębiorca zarabia. Podatnik może w tym przypadku od podstawy opodatkowania odliczyć sobie składki na ubezpieczenia społeczne, zapłacone bezpośrednio na własne ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe oraz wypadkowe, a także wpłat na

indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego dokonanych w roku podatkowym, do wysokości określonej w przepisach o indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego.

3. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W obecnym stanie prawnym, stratę podatkową rozlicza się w ciągu 5 następujących po sobie lat podatkowych. Po zaproponowanej zmianie stratę podatkową będzie można rozliczać w ciągu 15 następujących po sobie lat podatkowych. Ponadto projektowany stan prawny polega na zmianie wartości początkowej składników majątku podlegających amortyzacji z kwoty 3.500 zł na 10.000 zł oraz na zmianie stawki podatku liniowego z 19% do 15%.

4. Przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie

Przewiduje się, że proponowane zmiany będą miały pozytywne skutki w postaci stymulowania rozwoju gospodarczego. W perspektywie zmiana przepisów może mieć wpływ na podejmowanie działalności gospodarczej, co może też mieć odczuwalne przełożenie dla dobra kondycji polskiej gospodarki. Ponadto przyjmuje się, że stosowanie bodźców podatkowych jest dobrym rozwiązaniem dla wsparcia inwestycji i biznesu.

Projektowana ustawa nie wywoła innych znaczących zmian prawnych. Nie wymaga również wydania nowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Proponuje się, aby przedłożona ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

5. Przedkładany projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej